

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu“

[COM(2016) 287 final – 2016/0151 (COD)]

(2017/C 034/26)

Spravodajca: **Raymond HENCKS**

Konzultácia	Európska komisia, 06/07/2016
Právny základ	článok 53 ods. 1 a článok 62 Zmluvy o fungovaní Európskej únie [COM(2016) 287 final – 2016/0151 (COD)]
Príslušná sekcia	Sekcia pre dopravu, energetiku, infraštruktúru a informačnú spoločnosť
Dátum schválenia v sekcii	06/10/2016
Dátum schválenia v pléne	19/10/2016
Plenárne zasadnutie č.	520
Výsledok hlasovania (za/proti/zdržali sa)	218/2/7

1. Závěry a odporúčania

1.1. EHSV uznáva, že vzhľadom na vývoj na audiovizuálnom trhu, ktorý je výsledkom vzniku nových foriem služieb, nástupu nových subjektov a rozvoja nových foriem spotreby „na požiadanie“, je úprava európskeho regulačného rámca pre audiovizuálne mediálne služby nevyhnutná. Podporuje kroky Európskej komisie zamerané na aktualizáciu smernice o audiovizuálnych mediálnych službách z roku 2010 s výhradou nižšie uvedených pripomienok.

1.2. S audiovizuálnymi mediálnymi službami by sa nemalo zaobchádzať tak, akoby mali len obchodnú hodnotu. EHSV sa domnieva, že opatrenia na ochranu maloletých a mladistvých, ako aj opatrenia, ktoré majú zaručiť zapojenie osôb so zdravotným postihnutím a starších, chudobných alebo vylúčených osôb do spoločenského a kultúrneho života, by sa nemali podriaďovať hospodárskym aspektom.

1.3. EHSV berie na vedomie plánované vypustenie súčasného článku 7 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, ktorým sa upravuje prístupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím a ktorý by sa mal nahradiť návrhom smernice o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, pokiaľ ide o požiadavky na prístupnosť výrobkov a služieb [COM(2015) 615 final]. Ak by sa tento návrh Komisie neschválil, uvedený článok 7 by sa mal prehodnotiť tak, aby členským štátom vznikla povinnosť podporovať okrem iného posunkovú reč, titulkovanie, zvukový opis a zrozumiteľné orientovanie sa v ponuke.

1.4. EHSV schvaľuje, že Európska únia v duchu kultúrnej rozmanitosti podporuje šírenie európskych diel a že veľkí poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb sú povinní ponúkať vo svojich programoch alebo katalógoch stanovené podiely týchto diel. Napriek tomu však navrhuje, aby sa minimálny 20 % podiel európskych diel stanovený pre veľkých poskytovateľov videí na požiadanie zvýšil na 50 %, tak ako v prípade minimálneho podielu stanoveného pre televízne vysielanie. Rovnako navrhuje, aby sa stanovil minimálny 20 % podiel pre tých poskytovateľov, ktorí majú nízky obrat alebo malú skupinu divákov, pričom by sa presne vymedzilo, čo sa rozumie pod pojmami „nízky obrat“ a „malá skupina divákov“.

1.5. EHSV je proti tomu, aby mali členské štáty možnosť ukladať platenie finančných prostriedkov za služby na požiadanie, ktoré sú v ich právomoci alebo ktorých poskytovatelia sú usadení v inom členskom štáte a zameriavajú sa na ich vnútroštátne publikum, a to vo forme priamych investícií do príslušných diel alebo poplatkov určených národným filmovým fondom, keďže by to mohlo narúšať hospodársku súťaž v závislosti od toho, či by členský štát zaviedol alebo nezaviedol takéto príspevky, a zároveň by to mohlo znevýhodňovať audiovizuálne služby daného členského štátu, ktoré by boli určené jeho občanom usadeným v inom členskom štáte.

1.6. Pokiaľ ide o ochranu maloletých, EHSV súhlasí s tým, aby sa v návrhu smernice zaviedlo zosúladenie noriem ochrany, ktoré platia pre poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí, s normami, ktoré platia pre televízne vysielanie. Žiada však, aby sa táto príležitosť využila na spresnenie ustanovenia článku 27 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (2010/13/EÚ), podľa ktorého členské štáty prijímú opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie v čase, keď sa maloleté osoby nachádzajú v oblasti prenosu, nezahŕňa žiadne programy, ktoré by mohli vážne poškodiť ich telesný, duševný alebo mravný vývoj. EHSV navrhuje, aby sa stanovil presný časový rozvrh a aby sa doň zahrnul zákaz reklamy na alkoholické nápoje.

1.7. EHSV schvaľuje zmenu navrhovanú prostredníctvom nového článku 6, v ktorom sa stanovuje, že audiovizuálne mediálne služby nemôžu obsahovať žiadne podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej na základe pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženského vyznania alebo presvedčenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie. Napriek tomu však upozorňuje na skutočnosť, že v novom článku 28 a o platformách na zdieľanie videí sa zabudol uviesť odkaz na vymedzenie na základe pohlavia, sexuálnej orientácie a zdravotného postihnutia a že používaná terminológia je občas odlišná. Navrhuje, aby sa do článku 28a ods. 1 písm. b) prevzali rovnaké formulácie, ako sa uvádzajú v článku 6.

1.8. V rámci ochrany istej skupiny občanov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti a ochrany maloletých pred obsahom, ktorý môže narušiť ich vývoj, EHSV schvaľuje podporu koregulácie a samoregulácie prostredníctvom kódexov správania, a to za predpokladu, že skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA) bude naozaj vytvorená a bude mať k dispozícii prostriedky na riadne vykonávanie svojich právomocí konkrétne stanovených v článku 30a ods. 3 písm. c).

1.9. EHSV je proti návrhu Európskej komisie, aby sa pre audiovizuálne mediálne služby vyhradil väčší priestor a väčšia pružnosť v oblasti reklamy, čo by bolo na úkor spotrebiteľov, ktorí tak budú konfrontovaní s vyšším počtom prerušení programov s cieľom vkladať dlhšie reklamné bloky v hlavnom vysielacom čase a počas vysokej sledovanosti. Hrozí, že tieto nové pravidlá reklamného prerušovania zároveň budú mať vplyv na celistvosť diel a osobnostné práva autorov.

1.10. EHSV sa domnieva, že pravidlá dohľadu zo strany národných regulačných orgánov sú nedostatočné, pokiaľ ide o fiktívne podniky jedného členského štátu, ktoré využívajú satelitné kapacity tretej krajiny na dosiahnutie vysokej sledovanosti v inom členskom štáte, a že tieto pravidlá by sa mali zrevidovať a doplniť o ustanovenie, podľa ktorého by sa na operátora, ktorý disponuje licenciou na poskytovanie audiovizuálnych služieb v jednom členskom štáte, ale poskytuje tieto služby v inom členskom štáte, vzťahovali právne predpisy oboch členských štátov.

2. Úvod

2.1. Európske pravidlá upravujú oblasť audiovizuálnych médií a zaručujú kultúrnu rozmanitosť a voľný obeh audiovizuálneho obsahu v EÚ už od roku 1989. Smernicou o audiovizuálnych mediálnych službách, ktorá bola z dôvodu technologického a komerčného vývoja niekoľkokrát aktualizovaná, sa na európskej úrovni harmonizujú všetky vnútroštátne právne predpisy o audiovizuálnych médiách. V súčasnosti sa táto smernica vzťahuje na televízne vysielanie a na služby videa na požiadanie.

2.2. Audiovizuálne mediálne prostredie sa rýchlo mení z dôvodu rastúceho zblížovania televízneho vysielania a služieb šírených cez internet. Objavujú sa nové podnikateľské modely, nové technologické nástroje komunikácie a nové subjekty, najmä poskytovatelia videí na požiadanie a platformy na zdieľanie videí, poskytujú audiovizuálny obsah na internete.

2.3. Na televízne vysielanie a video na požiadanie sa vzťahujú odlišné pravidlá a rozdielne úrovne ochrany spotrebiteľa. Komisia chce preto zabezpečiť lepšiu rovnováhu v rámci pravidiel, ktoré sa budú vzťahovať na tradičných poskytovateľov televízneho vysielania, na poskytovateľov videí na požiadanie a na platformy na zdieľanie videí.

3. Obsah návrhu Komisie

3.1. Komisia v rámci svojej stratégie pre jednotný digitálny trh navrhuje aktualizáciu smernice o audiovizuálnych mediálnych službách s cieľom vytvoriť spravodlivejšie prostredie pre všetky trhové subjekty, podporovať európsku kultúrnu rozmanitosť a európske filmy, lepšie chrániť maloletých, bojovať proti prejavom nenávisťi a podnecovaniu násillia, zabezpečiť nezávislosť regulačných orgánov v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb a poskytnúť väčšiu pružnosť poskytovateľom vysielania v oblasti reklamy. Zrevidovaná smernica o audiovizuálnych mediálnych službách sa bude vzťahovať aj na online platformy a stránky na zdieľanie videí a obsahu.

3.2. Komisia navrhuje tieto opatrenia:

3.2.1. *Zodpovedný prístup platforiem na zdieľanie videí*

Platformy na zdieľanie videí by mali chrániť maloleté osoby pred škodlivým obsahom a všetkých občanov pred podnecovaním k násilliu, nenávisťi alebo rasizmu. Komisia vyzve všetky platformy na zdieľanie videí, aby v rámci aliancie spolupracovali v záujme lepšej ochrany maloletých na internete, s cieľom vypracovať kódex správania pre toto odvetvie. Národné audiovizuálne regulačné orgány budú oprávnené zabezpečovať dodržiavanie pravidiel, čo by podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov mohlo zahŕňať aj ukladanie pokút. Opatrenia na ochranu spotrebiteľov stanovené v smernici o elektronickom obchode sa budú vzťahovať aj na platformy na zdieľanie videí.

3.2.2. *Posilnenie úlohy národných audiovizuálnych regulačných orgánov*

Smernicou sa zaručí nezávislosť národných regulačných orgánov. Úloha skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA), zloženej z 28 národných audiovizuálnych regulačných orgánov, sa vymedzí v právnych predpisoch EÚ. Skupina ERGA zhodnotí kódexy správania v súvislosti s koreguláciou a bude poskytovať poradenstvo Európskej komisii.

3.2.3. *Rozvinutejšia európska tvorivosť*

Cieľom Komisie je zabezpečiť, aby vysielatelia naďalej venovali minimálne polovicu vysielacieho času európskym dielam, a ukladá poskytovateľom služieb na požiadanie povinnosť, aby do svojich katalógov zahrnuli minimálne 20 % európskeho obsahu. V návrhu sa rovnako stanovuje, že členské štáty budú môcť požadovať, aby sa prostredníctvom služieb na požiadanie, ktoré sú dostupné alebo sa šíria na ich území, odvádzali finančné príspevky na produkciu európskych diel.

3.2.4. *Väčšia pružnosť v oblasti reklamy šírenej vysielateľmi*

Touto novou úpravou v oblasti audiovizuálnych služieb sa vysielateľom nezvýši celkový objem prípustného reklamného času medzi 7.00 hod. a 23.00 hod., ale získajú vďaka nej väčšiu pružnosť, keďže si budú môcť vybrať presné momenty, v ktorých budú umiestňovať reklamné bloky. Preto sa navrhuje, aby sa zrušilo hodinové obmedzenie a aby sa zaviedlo denné obmedzenie na úrovni 20 % reklamy medzi 7.00 hod. a 23.00 hod. Vysielatelia a poskytovatelia služieb na požiadanie budú využívať väčšiu pružnosť, aj pokiaľ ide o umiestňovanie produktov a sponzorstvo.

4. Všeobecné pripomienky

4.1. EHSV podporuje rozmanitosť audiovizuálnych mediálnych služieb, pričom podporuje voľný obeh informácií, rozvoj kultúry a slobodnú tvorbu názorov, a to v podmienkach, ktoré umožňujú zachovanie plurality informácií, ako aj kultúrnej a jazykovej rozmanitosti.

4.2. Rovnako schvaľuje, že návrh smernice sa zameriava na rešpektovanie základných práv a dodržiavanie zásad zakotvených v Charte základných práv Európskej únie, najmä pokiaľ ide o právo na slobodu prejavu, slobodu podnikania, právo na opravný prostriedok, ako aj podporu uplatňovania práv dieťaťa.

4.3. Podporuje kroky Európskej komisie, ktorých cieľom je zhodnotiť európske dedičstvo, rozvíjať audiovizuálnu tvorbu v Európe a zvyšovať produkciu a obeh kvalitných európskych programov a zároveň rešpektovať zásady ľudskej dôstojnosti a zabezpečovať vysokú úroveň ochrany maloletých, spotrebiteľov a osobných údajov, ako aj spravodlivú hospodársku súťaž.

4.4. EHSV uznáva, že vzhľadom na vývoj na audiovizuálnom trhu, ktorý je výsledkom vzniku nových foriem služieb, nových technologických nástrojov komunikácie, nástupu nových subjektov a rozvoja nových foriem spotreby „na požiadanie“, je úprava európskeho regulačného rámca pre audiovizuálne mediálne služby nevyhnutná.

4.5. Vzhľadom na zložitosť právnych predpisov o poskytovaní audiovizuálnych mediálnych služieb sa EHSV domnieva, že v záujme jasnosti a prehľadnosti by sa zmeny a doplnenia, ktoré by sa mali prostredníctvom tohto návrhu smernice zaviesť do smernice 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o audiovizuálnych mediálnych službách, mali zhrnúť do jedného konsolidovaného textu.

4.6. Audiovizuálne mediálne služby sú základné verejné služby hospodárskej, spoločenskej a kultúrnej povahy, ktoré sú nositeľkami hodnôt a zmyslu, ktoré z veľkej časti vyzdvihujú ľudské práva a s ktorými by sa nemalo zaobchádzať tak, akoby mali len obchodnú hodnotu. Platí to najmä pre maloletých a mladistvých, ktorých odborná príprava a vzdelávanie čoraz viac závisia od médií a vzhľadom na vplyv audiovizuálnych mediálnych služieb na spôsob, akým si diváci a poslucháči formujú svoj názor, ale rovnako to platí, aj pokiaľ ide o osoby so zdravotným postihnutím a staršie, chudobné alebo vylúčené osoby, ktoré sa vyzývajú na účasť a zapojenie do spoločenského a kultúrneho života, ktorý je neoddeliteľne spätý s poskytovaním prístupných a cenovo dostupných mediálnych služieb.

4.7. EHSV berie na vedomie, že súčasný článok 7 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, ktorý je mimoriadne nejasný a nič nehovoriaci, sa vypúšťa a má sa nahradiť smernicou o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, pokiaľ ide o požiadavky na prístupnosť výrobkov a služieb [COM(2015) 615 final], ktorá je v súčasnosti len v štádiu návrhu.

4.8. Ak sa nepodarí naplniť iniciatívu Komisie, ktorej cieľom je prostredníctvom európskeho legislatívneho aktu vytvoriť všeobecný rámec týkajúci sa prístupnosti tovarov a služieb v súlade s Dohovorom OSN o právach ľudí so zdravotným postihnutím, mali by sa do nového článku 7 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách začleniť záväznejšie právne ustanovenia, na základe ktorých by členským štátom vznikla povinnosť podporovať okrem iného posunkovú reč, titulkovanie, zvukový opis a zrozumiteľné orientovanie sa v ponuke, a to v súlade s odôvodnením 46 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách z roku 2010. EHSV v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v členských štátoch, v ktorých sa audiovizuálne vysielanie bežne titulkuje, je obzvlášť vysoký počet občanov, ktorí hovoria dvomi alebo viacerými jazykmi.

4.9. EHSV schvaľuje, že Európska únia v duchu kultúrnej rozmanitosti podporuje šírenie európskych diel a že veľkí poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb sú povinní ponúkať vo svojich programoch alebo katalógoch stanovené podiely týchto diel.

4.10. Pokiaľ ide o minimálny 20 % podiel európskych diel, ktorý sa stanovuje pre veľkých poskytovateľov služieb videí na požiadanie, táto povinnosť si od nich nebude vyžadovať dodatočné úsilie, pretože tento cieľ už dosahujú (pozri štatistiky Európskeho audiovizuálneho observatória). Tento podiel je navyše veľmi skromný oproti tomu, ktorý platí pre lineárnych vysielateľov, ktorí musia stále dodržiavať minimálne 50 % podiel európskych diel. Minimálny podiel, pokiaľ ide o služby videa na požiadanie, by preto mal byť rovnaký ako podiel stanovený pre televízne vysielanie.

4.11. EHSV vyjadruje niekoľko výhrad, pokiaľ ide o možnosť udeľovania výnimiek týkajúcich sa európskych diel malým a stredným podnikom, ktoré majú nízky obrat alebo malú skupinu divákov, keďže by to mohlo predstavovať novú formu nekalej hospodárskej súťaže. Domnieva sa, že treba stanoviť minimálny 20 % podiel, a žiada, aby sa presne vymedzilo, čo sa rozumie pod pojmami „nízky obrat“ a „malá skupina divákov“.

4.12. Členské štáty budú mať možnosť ukladať platenie finančných prostriedkov za služby na požiadanie, ktoré sú v ich právomoci alebo ktorých poskytovatelia sú usadení v inom členskom štáte a zameriavajú sa na ich vnútroštátne publikum, a to vo forme priamych investícií do príslušných diel alebo poplatkov určených národným filmovým fondom.

4.13. EHSV je proti dobrovoľnému charakteru tohto opatrenia, ktoré by mohlo narúšať pravidlá hospodárskej súťaže v závislosti od toho, či by členský štát zaviedol alebo nezaviedol takéto príspevky, a zároveň by mohlo znevýhodňovať audiovizuálne služby daného členského štátu, ktoré by boli určené jeho občanom usadeným v inom členskom štáte.

4.14. Pokiaľ ide o ochranu maloletých, EHSV súhlasí s tým, aby sa v návrhu smernice zaviedlo zosúladenie noriem ochrany, ktoré platia pre poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí, s normami, ktoré platia pre televízne vysielanie. Napriek tomu však žiada, aby sa táto príležitosť využila na spresnenie ustanovenia článku 27 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (2010/13/EÚ), podľa ktorého členské štáty prijímú opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie v čase, keď sa neplnoleté osoby nachádzajú v oblasti prenosu, nezahŕňa žiadne programy, ktoré by mohli vážne poškodiť ich telesný, duševný alebo mravný vývoj. EHSV navrhuje, aby sa stanovil presný časový rozvrh a aby sa doň zahrnul zákaz reklamy na alkoholické nápoje, ako aj voľnopredajné lieky a potraviny, ktoré sú považované za škodlivé vzhľadom na ich vplyv na nárast detskej obezity.

4.15. V rámci ochrany istej skupiny občanov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti a ochrany maloletých pred obsahom, ktorý môže narušiť ich vývoj, EHSV schvaľuje podporu koregulácie a samoregulácie prostredníctvom kódexov správania, ktoré musia byť navrhnuté tak, aby boli všeobecne akceptované hlavnými aktérmi. EHSV pripomína ⁽¹⁾, že na to, aby boli tieto regulačné nástroje platnými a uznávanými nástrojmi regulácie v ktoromkoľvek právnom systéme, ich súlad alebo rozsah pôsobnosti musia byť definované jednoznačnými a jasnými záväznými právnymi predpismi, ktoré sú súdne vymáhatelné buď na národnej alebo európskej úrovni, pričom sa musí rešpektovať povaha týchto nástrojov, najmä dobrovoľný súhlas zúčastnených strán. Práve v tejto súvislosti nadobúda osobitný význam potreba zriadiť skupinu ERGA a dať jej k dispozícii prostriedky na riadne vykonávanie jej právomocí konkrétne stanovených v článku 30a ods. 3 písm. c).

4.16. Európska komisia by chcela, aby sa pre všetky audiovizuálne mediálne služby vyhradil väčší priestor a väčšia pružnosť v oblasti reklamy. Televízne filmy, kinematografické diela alebo spravodajstvo by tak mohli byť prerušované televíznou reklamou alebo telenákurom jedenkrát za každé plánované obdobie, ktoré nesmie byť kratšie než 20 minút, pričom v súčasnosti je toto obdobie stanovené na minimálne 30 minút, čo znamená, že v priebehu jednej hodiny by sa mohlo zaviesť o jedno prerušenie viac. Navyše maximálna povolená dĺžka reklamy na jedno obdobie za hodinu, ktorá je v súčasnosti stanovená na 20 %, čo zodpovedá 12 minútam za hodinu, sa nahrádza denným 20 % podielom reklamných spotov alebo telenákových spotov medzi 7.00 hod. a 23.00 hod., čo celkovo predstavuje 192 minút. Okrem toho budú prípustné izolované spoty a zvýši sa pružnosť ustanovení týkajúcich sa sponzorstva a umiestňovania produktov.

4.17. Z toho vyplýva, že predmetné vysielanie by sa počas hodín, ktoré si zvolia vysielatelia, mohlo prerušovať častejšie a na dlhší čas, a to v súlade s maximálnym limitom 192 minút reklamných spotov uvádzaných medzi 7.00 hod. a 23.00 hod.

4.18. Je zrejmé, že prerušovanie programov z dôvodu vkladania reklamných spotov sa odtiaľto bude systematicky uskutočňovať v hlavnom vysielacom čase a počas vysokej sledovanosti, zatiaľ čo zavčasu ráno a neskoro večer bude reklama zriedkavá, čím sa vytvorí manévrovací priestor potrebný na dodržanie 20 % denného podielu reklamy. Hrozí, že tieto nové pravidlá reklamného prerušovania zároveň budú mať vplyv na celistvosť diel a osobnostné práva autorov.

4.19. EHSV je proti týmto novým pravidlám týkajúcim sa reklamy a žiada, aby sa zachovali ustanovenia, ktoré sú platné v súčasnosti, prípadne aby boli dokonca posilnené, ako už EHSV v minulosti odporúčal.

4.20. Mohlo by sa ukončiť rozlišovanie medzi „lineárnymi službami“ a „nelineárnymi službami“, ktoré je už na základe digitálneho vývoja zastarané.

4.21. EHSV schvaľuje opatrenia prijaté s cieľom zaručiť nezávislosť národných audiovizuálnych regulačných orgánov vzhľadom na skutočnosť, že v niektorých členských štátoch nebolo právne a funkčné oddelenie od všetkých verejných alebo súkromných subjektov zaručené a zneužívalo sa.

4.22. EHSV sa domnieva, že pravidlá dohľadu zo strany národných regulačných orgánov sú nedostatočné, pokiaľ ide o fiktívne podniky jedného členského štátu, ktoré využívajú satelitné kapacity tretej krajiny na dosiahnutie vysokej sledovanosti v inom členskom štáte. V snahe zabrániť takýmto nekalým praktikám EHSV odporúča, aby sa do návrhu smernice doplnilo ustanovenie, podľa ktorého by sa na operátora, ktorý disponuje licenciou na poskytovanie audiovizuálnych služieb v jednom členskom štáte, ale poskytuje tieto služby v inom členskom štáte, vzťahovali právne predpisy oboch členských štátov.

V Bruseli 19. októbra 2016

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Georges DASSIS

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 248, 25.8.2011, s. 118.